

Preliminär utgåva

DOMSTOLEN (första avdelningen)

den 22 november 2018(*)

”Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 56 och 63 FEUF – Frihet att tillhandahålla tjänster och fri rörlighet för kapital – Kreditinstitut – Stabilitetsskatt och särskilt bidrag till denna skatt vilka fastställs på grundval av den okonsoliderade balansomslutningen hos kreditinstitut som är etablerade i Österrike – Inbegripande av banktransaktioner med gränsöverskridande karaktär – Transaktioner som utförs av dotterbolag i andra medlemsstater inbegrips inte – Särbehandling – Restriktion – Motivering”

I mål C-625/17,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen, Österrike) genom beslut av den 18 oktober 2017, som inkom till domstolen den 3 november 2017, i målet

Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

mot

Finanzamt Feldkirch

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av R. Silva de Lapuerta, vice-ordförande, tillika tillförordnad ordförande på första avdelningen, samt domarna J.-C. Bonichot (referent), A. Arabadjiev, E. Regan och C. G. Fernlund,

generaladvokat: P. Mengozzi,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG, genom C. Nauer, Rechtsanwalt,
- Österrikes regering, genom G. Hesse, i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom R. Lyal, N. Gossement och C. Tritz, samtliga i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 56 och 63 FEUF.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (nedan kallad Hypothekenbank) och Finanzamt Feldkirch (skattekontoret i Feldkirch, Österrike). Målet rör detta skattekontors beslut av den 20 januari 2015 om fastställande av beloppet för stabilitetsskatten och det särskilda bidraget till stabilitetsskatten som Hypothekenbank ska betala för år 2014.

Tillämpliga bestämmelser

3 I 1 § Stabilitätsabgabegesetz (lagen om stabilitetsskatt) (nedan kallad StabAbgG) som inrättades genom Budgetbegleitgesetz 2011 (lagen om genomförande av budgeten för år 2011) av den 30 december 2010 (BGBl. I, 111/2010), föreskrivs följande:

”Stabilitetsskatten tas ut på kreditinstitutens verksamhet. Med kreditinstitut avses enligt denna förbundslag kreditinstitut som innehar oktroj i enlighet med Bankwesengesetz (lagen om banksystemet), BGBl. 532/1993, samt filialer till utländska kreditinstitut som enligt lagen om banksystemet har rätt att tillhandahålla tjänster genom en filial i Österrike. ...”

4 I 2 § StabAbgG, i dess lydelse före den federala lagen BGBl. I, 184/2013, föreskrivs följande:

”(1) Beräkningsgrund för stabilitetsskatten är kreditinstitutets genomsnittliga okonsoliderade balansomslutning (andra stycket), efter avdrag för de belopp som anges i andra stycket. För kalenderåren 2011, 2012 och 2013 ska utgångspunkten vara den genomsnittliga okonsoliderade balansomslutningen för det räkenskapsår som avslutas år 2010. Från och med därpå följande kalenderår ska utgångspunkten vara den genomsnittliga okonsoliderade balansomslutningen för det räkenskapsår som avslutats närmast före det år stabilitetsskatten avser.

...

6) För de kreditinstitut enligt 1 § som har sitt säte i en annan medlemsstat ... och bedriver verksamhet i Österrike genom en filial ska en fiktiv balansomslutning beräknas för den transaktionsvolym som ska tillgodoräknas filialen i enlighet med bestämmelserna i första-femte styckena och denna fiktiva balansomslutning ska utgöra beräkningsgrunden.”

5 3 § StabAbgG, i lydelsen före den federala lagen BGBl. I, 13/2014, har följande lydelse:

”Stabilitetsskatten ska, för de delar av beräkningsgrunden enligt 2 §

1. som överstiger ett belopp på 1 miljard euro men inte 20 miljarder euro, uppgå till 0,055 procent,

2. som överstiger ett belopp på 20 miljarder euro, uppgå till 0,085 procent.”

6 I 3 § StabAbgG, i dess lydelse enligt den federala lagen BGBl. I, 13/2014, föreskrivs följande:

”Stabilitetsskatten ska, för de delar av beräkningsgrunden enligt 2 §

1. som överstiger ett belopp på 1 miljard euro men inte 20 miljarder euro, uppgå till 0,09 procent,

2. som överstiger ett belopp på 20 miljarder euro, uppgå till 0,11 procent.”

7 Enligt 7a § första stycket StabAbgG ska det särskilda bidraget till stabilitetsskatten beräknas såsom procentsatser av de belopp som ska betalas som stabilitetsskatt.

8 Enligt 7b § andra stycket ska stabilitetsskatten för år 2014 beräknas genom tillämpning av de bestämmelser som nämns ovan som gällde före de ändringar som antogs genom förbundslagarna BGBl. I, 184/2013 och BGBl. I, 13/2014 kombinerat med en tillämpning av de bestämmelser som gäller sedan dessa lagar trädde i kraft.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

9 Hypothekenbank är ett kreditinstitut med hemvist i Österrike och tillhandahåller banktjänster till kunder med hemvist i Österrike och i andra medlemsstater. En inte obetydlig del, närmare bestämt nästan en fjärdedel, av Hypothekenbanks balansomslutning år 2014 är resultatet av banktransaktioner med kunder i andra medlemsstater än Österrike.

10 Genom två beslut av den 20 januari 2015 fastställde skattekontoret i Feldkirch med tillämpning av StabAbgG beloppet för stabilitetsskatten och det särskilda bidraget till stabilitetsskatten som Hypothekenbank skulle betala för år 2014. Hypothekenbank överklagade besluten till Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen, Österrike), som ogillade överklagandet genom dom av den 1 april 2016.

11 Hypothekenbank överklagade till Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen, Österrike) och anförde till stöd för sitt överklagande att Hypothekenbank inte var skyldig att betala stabilitetsskatten eller det särskilda bidraget till denna skatt, eftersom dessa strider dels mot bestämmelserna om statligt stöd, dels mot friheten att tillhandahålla tjänster och den fria rörligheten för kapital. Hypothekenbank gjorde särskilt gällande att artikel 2 StabAbgG utgör diskriminering, eftersom den föreskriver olika behandling av liknande transaktioner. Banktransaktioner som ett kreditinstitut med hemvist i Österrike utför med medborgare i andra medlemsstater utan mellanhand eller genom en filial i en annan medlemsstat beaktas när beskattningsunderlaget för de omtvistade skatterna fastställs, medan sådana transaktioner inte beaktas när de utförs genom dotterbolag med hemvist i en annan medlemsstat.

12 En koncern beskattas således mer förmånligt än ett bolag som inte ingår i en koncern. När det gäller koncerner leder bestämmelsen avseende en okonsoliderad balansomslutning automatiskt till att balansomslutningar för dotterbolag med hemvist i en annan medlemsstat än Österrike inte inbegrips i beskattningsunderlaget för skatterna i fråga. För ett enskilt bolag som direkt eller genom en filial tillhandahåller tjänster i andra medlemsstater än Österrike förhåller det sig annorlunda, eftersom dessa tjänster automatiskt ingår i balansomslutningen för detta bolag och inbegrips i beskattningsunderlaget för den stabilitetsskatt bolaget ska betala. Denna situation utgör enligt Hypothekenbank diskriminering, vilket följer av domen av den 5 februari 2014, Hervis Sport-és Divatkereskedelmi (C-385/12, EU:C:2014:47). Denna diskriminering kan vara till skada för tillhandahållandet av banktjänster i andra medlemsstater än Österrike. Diskrimineringen skulle kunna undvikas om beskattningsunderlaget för stabilitetsskatten och det särskilda bidraget till denna skatt fastställdes mot bakgrund av den konsoliderade balansomslutningen och eventuella liknande skatter av samma slag som ska betalas av ett dotterbolag i en annan medlemsstat kunde avräknas.

13 Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen) anser att det är oklart om det följer av domen av den 5 februari 2014, Hervis Sport- és Divatkereskedelmi (C-385/12, EU:C:2014:47), vilken rör etableringsfriheten, och dom av den 2 juni 2005, kommission/Italien (C-174/04, EU:C:2005:350), dom av den 12 december 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation (C-446/04, EU:C:2006:774) och dom av den 24 maj 2007, Holböck (C-157/05, EU:C:2007:297), avseende fri rörlighet för kapital, att StabAbgG inte är förenlig med unionsrätten.

14 Vad gäller tillämpningen av bestämmelserna om statligt stöd, har den hänskjutande domstolen dessutom påpekat att det bland annat följer av domen av den 6 oktober 2015, Finanzamt Linz (C-66/14, EU:C:2015:661, punkt 21), att den som är skyldig att betala en skatt inte kan åberopa att en skatteåtgärd som andra företag använder utgör ett statligt stöd för att undgå denna skatt. Den hänskjutande domstolen anser därför att det inte är nödvändigt att hänskjuta någon tolkningsfråga på detta område.

15 Mot denna bakgrund beslutade Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

”Strider en bestämmelse som föreskriver att en skatt ska beräknas på grundval av kreditinstituts balansomslutning mot friheten att tillhandahålla tjänster enligt artikel 56 och följande artiklar FEUF och/eller den fria rörligheten för kapital och friheten att utföra betalningar enligt artikel 63 FEUF, om denna bestämmelse innebär att skatten ska erläggas av kreditinstitut med säte i Österrike för banktransaktioner med kunder i övriga EU, men däremot inte av kreditinstitut med säte i Österrike som utför sådana transaktioner i egenskap av en kreditinstitutskoncerns moderföretag genom ett kreditinstitut som ingår i koncernen och har sitt säte i ett annat EU-land, och vars balansomslutning till följd av koncerntillhörigheten ska konsolideras med balansomslutningen för det kreditinstitut som utgör moderföretag, eftersom skatten ska beräknas på grundval av den okonsoliderade (i koncernredovisningen ej medräknade) balansomslutningen?”

Prövning av tolkningsfrågan

Inledande synpunkter

16 Det framgår av beslutet om hänskjutande att stabilitetsskatten och det särskilda bidraget till denna skatt, vilkas förenlighet med unionsrätten ifrågasatts i det nationella målet, påförs kreditinstitut med hemvist i Österrike och filialer till utländska kreditinstitut som är etablerade i Österrike. Beräkningsgrunden för dessa skatter fastställs mot bakgrund av ”den genomsnittliga okonsoliderade balansomslutningen”, för kreditinstitut med säte i Österrike, och, vad gäller filialer till utländska bolag, på grundval av en fiktiv balansomslutning. Begreppet ”okonsoliderad” innebär att stabilitetsskatten och det särskilda bidraget till denna skatt fastställs utifrån den sammanlagda balansomslutningen för varje juridisk person individuellt och inte utifrån den konsoliderade balansomslutningen för koncernen.

17 Såsom den hänskjutande domstolen har påpekat, speglas banktransaktionerna i kreditinstitutens balansomslutning. Härav följer att det belopp som är aktuellt som skatt i det nationella målet varierar beroende på om kreditinstitutet som är etablerade i Österrike utför banktransaktioner själva eller genom sina filialer. De banktransaktioner som utförs av dotterbolag till sådana österrikiska kreditinstitut, vilka har hemvist i andra medlemsstater, beaktas inte för fastställandet av beräkningsgrunden för dessa skatter.

18 Vidare rör inte det nationella målet möjligheten för Hypothekenbank att tillhandahålla sina tjänster genom ett fast driftställe i en annan medlemsstat än Österrike eller att etablera sig där. Såsom Hypothekenbank själv bekräftat i sina skriftliga yttranden, tillhandahåller Hypothekenbank

tjänster till sina kunder med hemvist i andra medlemsstater och dessa tjänster tillhandahålls inte genom fasta driftställen i dessa medlemsstater.

19 Den hänskjutande domstolen har således ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artiklarna 56 och 63 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i det nationella målet, i den mån denna innebär att kreditinstitut som är etablerade i Österrike vilka, såsom kreditinstitutet i det nationella målet, tillhandahåller tjänster till kunder med hemvist i andra medlemsstater utan att göra detta genom fasta driftställen i dessa medlemsstater, ska betala en skatt som fastställs på grundval av "den genomsnittliga okonsoliderade balansomslutningen", som innefattar de banktransaktioner som direkt utförs av dessa kreditinstitut med medborgare i andra medlemsstater, medan denna lagstiftning inte omfattar sådana transaktioner när dessa utförs av dotterbolag till kreditinstitut som är etablerade i Österrike om dessa dotterbolag har hemvist i andra medlemsstater.

Frågan om vilken frihet som är tillämplig

20 Eftersom tolkningsfrågan har ställts mot bakgrund av både artikel 56 FEUF och artikel 63 FEUF, ska det inledningsvis avgöras om, och i så fall i vilken utsträckning, en nationell lagstiftning som den aktuella kan påverka friheten att tillhandahålla tjänster och den fria rörligheten för kapital (dom av den 21 juni 2018, Fidelity Funds m.fl., C-480/16, EU:C:2018:480, punkt 32).

21 I förevarande fall framgår det av beslutet om hänskjutande att i den mån banktjänsterna tillhandahålls till medborgare i andra medlemsstater än Österrike behandlas kreditinstitut med hemvist i Österrike vad gäller stabilitetsskatten och det särskilda bidraget till denna skatt olika beroende på huruvida de tillhandahåller sådana tjänster utan mellanhänder eller genom dotterbolag i andra medlemsstater.

22 Vid Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen) har Hypothekenbank gjort gällande att denna skillnad i behandling utgör diskriminering och kan hindra dels tillhandahållandet av banktjänster i andra medlemsstater än Österrike, dels den fria rörligheten för kapital.

23 Domstolen har härvidlag redan slagit fast att banktransaktioner, såsom yrkesmässig kreditgivning, i princip kan hänföras till såväl friheten att tillhandahålla tjänster i den mening som avses i artikel 56 FEUF och följande artiklar som till den fria rörligheten för kapital i den mening som avses i artikel 63 FEUF och följande artiklar (dom av den 3 oktober 2006, Fidium Finanz, C-452/04, EU:C:2006:631, punkt 43).

24 När en nationell bestämmelse kan knytas till såväl friheten att tillhandahålla tjänster som den fria rörligheten för kapital ska domstolen i princip undersöka den aktuella bestämmelsen mot bakgrund av endast en av dessa två friheter om det visar sig att den ena av dem, under omständigheterna i målet vid den nationella domstolen, är helt underordnad den andra och kan anknytas till den (dom av den 26 maj 2016, NN (L) International, C-48/15, EU:C:2016:356, punkt 39).

25 Av omständigheterna i målet vid den nationella domstolen framgår att friheten att tillhandahålla tjänster dominerar över den fria rörligheten för kapital. Hypothekenbank avser nämligen genom sin argumentation, såsom denna sammanfattats av den hänskjutande domstolen, att göra gällande att den omständigheten att de banktransaktioner bolaget utför utan mellanhand med kunder i andra medlemsstater än Österrike beaktas för fastställandet av stabilitetsskatten och bidraget till denna skatt ökar kostnaderna för dessa transaktioner och således gör gränsöverskridande verksamhet mindre attraktiv. En sådan följd rör på ett avgörande sätt friheten att tillhandahålla tjänster, medan följderna för den fria rörligheten för kapital endast är en ofrånkomlig konsekvens av följderna för friheten att tillhandahålla tjänster.

26 Tolkningsfrågan ska således inte bedömas mot bakgrund av artiklarna 63 FEUF och följande artiklar, avseende den fria rörligheten för kapital, utan mot bakgrund av artikel 56 FEUF och följande artiklar, avseende friheten att tillhandahålla tjänster.

Huruvida friheten att tillhandahålla tjänster inskränks

27 Oberoende av om stabilitetsskatten och bidraget till denna utgör en direkt eller indirekt skatt har dessa inte harmoniserats inom unionen och omfattas således av medlemsstaternas befogenhet. Medlemsstaterna ska, enligt domstolens fasta praxis, vid utövandet av denna befogenhet iakttä unionsrätten (dom av den 1 december 2011, kommissionen/Ungern, C-253/09, EU:C:2011:795, punkt 42).

28 Artikel 56 FEUF utgör hinder för att tillämpa nationell lagstiftning som medför att det blir svårare att tillhandahålla tjänster mellan medlemsstaterna än att tillhandahålla tjänster enbart inom en medlemsstat. Enligt domstolens praxis innebär nämligen artikel 56 FEUF ett krav på avskaffande av varje inskränkning i friheten att tillhandahålla tjänster som är en följd av att tjänsteleverantören har hemvist i en annan medlemsstat än den där tjänsten tillhandahålls (dom av den 25 juli 2018, TTL, C-553/16, EU:C:2018:604, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

29 Nationella åtgärder som förbjuder eller gör det svårare eller mindre attraktivt att utöva friheten att tillhandahålla tjänster utgör restriktioner av nämnda frihet (dom av den 25 juli 2018, TTL, C-553/16, EU:C:2018:604, punkt 46 och där angiven rättspraxis).

30 Den i artikel 56 FEUF föreskrivna rätten att fritt tillhandahålla tjänster för medlemsstaternas medborgare inbegriper även friheten att tillhandahålla "passiva" tjänster, det vill säga friheten för mottagare av tjänster att bege sig till en annan medlemsstat för att där motta en tjänst utan att hindras av restriktioner (dom av den 9 mars 2017, Piring, C-342/15, EU:C:2017:196, punkt 35).

31 Stabilitetsskatten och det särskilda bidraget till denna skatt innebär ingen skillnad beroende på kundernas ursprung eller beroende på platsen för tillhandahållandet av tjänster. För fastställandet av beskattningsunderlaget för dessa skatter utifrån den genomsnittliga okonsoliderade balansomslutningen hos kreditinstitut i Österrike beaktas samtliga banktjänster som ett sådant kreditinstitut utför utan mellanhand i Österrike eller i en annan medlemsstat.

32 Vidare kan inte den enda omständigheten att dessa skatter kan öka kostnaden för banktransaktioner utgöra ett hinder för friheten att tillhandahålla tjänster. Såsom domstolen har slagit fast omfattas inte åtgärder som endast får till följd att ytterligare kostnader uppkommer för den ifrågavarande tjänsten, och som påverkar tillhandahållandet av tjänster mellan medlemsstater och inom en medlemsstat på samma sätt, av artikel 56 FEUF (dom av den 8 september 2005, Mobistar och Belgacom Mobile, C-544/03 och C-545/03, EU:C:2005:518, punkt 31, och dom av den 11 juni 2015, Berlington Hungary m.fl., C-98/14, EU:C:2015:386, punkt 36).

33 Vad gäller påståendet att det föreligger diskriminering av banker i Österrike som utför banktransaktioner i en annan medlemsstat utan mellanhänder i förhållande till dem som tillhandahåller denna tjänst genom självständiga dotterbolag med hemvist i denna andra medlemsstat, har de senare bankerna valt att utöva etableringsfriheten, vilken tillförsäkras dem genom artiklarna 49 och 54 FEUF, medan de förstnämnda endast är etablerade i Österrike och tillhandahåller tjänster med gränsöverskridande karaktär som omfattas av den frihet att tillhandahålla tjänster som garanteras i 56 FEUF.

34 Domstolen har härvidlag redan slagit fast att det ska göras en åtskillnad mellan tillämpningsområdet för friheten att tillhandahålla tjänster och tillämpningsområdet för etableringsfriheten. Det ska för detta ändamål fastställas huruvida den ekonomiska aktören är etablerad i den medlemsstat där han eller hon tillhandahåller tjänsten i fråga. Etableringsfriheten, såsom den slås fast i artikel 49 FEUF, är tillämplig på en ekonomisk aktör som är etablerad i den medlemsstat där vederbörande erbjuder tjänsten. När den ekonomiska aktören inte är etablerad i ursprungsmedlemsstaten ska vederbörande däremot anses tillhandahålla gränsöverskridande tjänster och omfattas av friheten att tillhandahålla tjänster (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 december 2003, Schnitzer, C?215/01, EU:C:2003:662, punkterna 28 och 29, och dom av den 10 maj 2012, Duomo Gpa m.fl., C?357/10–C?359/10, EU:C:2012:283, punkt 30).

35 Med begreppet etablering i fördragets bestämmelser om etableringsfrihet avses nämligen en faktiskt bedriven ekonomisk verksamhet genom ett fast driftställe i denna stat för obestämd tid. Begreppet förutsätter alltså att det aktuella bolaget verkligen etablerats i denna medlemsstat och att det bedrivs en faktisk ekonomisk verksamhet i denna stat (dom av den 12 september 2006, Cadbury Schweppes och Cadbury Schweppes Overseas, C?196/04, EU:C:2006:544, punkt 54).

36 För det fallet att en person som tillhandahåller tjänster flyttar till en annan medlemsstat än den där han eller hon är etablerad föreskriver däremot bestämmelserna i kapitlet i fördraget om tjänster och, särskilt, artikel 57 tredje stycket FEUF, att denna person utövar sin verksamhet tillfälligt (dom av den 30 november 1995, Gebhard, C?55/94, EU:C:1995:411, punkt 26, och dom av den 11 december 2003, Schnitzer, C?215/01, EU:C:2003:662, punkt 27).

37 Under dessa omständigheter får medlemsstaterna beakta dessa skillnader och således behandla verksamhet som bedrivs av personer och företag som omfattas av etableringsfriheten respektive friheten att tillhandahålla tjänster, vilka generellt får olika juridiska och ekonomiska konsekvenser, på olika sätt i skattemässigt hänseende.

38 Härav följer att en sådan lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet följaktligen inte kan anses inskränka friheten att tillhandahålla tjänster eller göra det mindre attraktivt att utöva denna frihet.

39 Vad gäller de tvivel den hänskjutande domstolen hyser avseende relevansen hos domen av den 5 februari 2014, Hervis Sport- és Divatkereskedelmi (C?385/12, EU:C:2014:47), som Hypothekenbank åberopat vid den hänskjutande domstolen, slog domstolen i punkterna 37–41 i denna dom samt i punkt 23 i domen av den 26 april 2018, ANGED (C?234/16 och C?235/16, EU:C:2018:281) fast att en obligatorisk skatt med ett särskiljningskriterium som framstår som objektivt, men som i de flesta fall, på grund av sina egenskaper, missgynnar bolag som har sitt säte i andra medlemsstater och som befinner sig i en jämförbar situation med bolag som har sitt säte i den medlemsstat där beskattning sker utgör en enligt artiklarna 49 och 54 FEUF förbjuden indirekt diskriminering som grundas på var ett bolag har sitt säte.

40 Såsom framgår av punkterna 18 och 26 ovan kan Hypothekenbank i det nationella målet emellertid inte göra gällande att det föreligger ett åsidosättande av bestämmelserna i EUF-

fördraget om etableringsfriheten.

41 I ett förfarande enligt artikel 267 FEUF ankommer det för övrigt uteslutande på den nationella domstolen att definiera den faktiska bakgrunden till de frågor som ställs till domstolen (dom av den 10 juli 2018, Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551, punkt 28).

42 Hypothekenbank har visserligen, i sina skriftliga yttranden till domstolen, gjort gällande att regionala kreditinstitut som är etablerade i Österrike nära denna medlemsstats gränser i praktiken oftare tillhandahåller tjänster med gränsöverskridande karaktär än andra regionala kreditinstitut som är etablerade i samma medlemsstat, varför stabilitetsskatten och det särskilda bidraget till denna skatt till den övervägande delen påverkar de förstnämnda kreditinstituten. Denna situation utgör enligt Hypothekenbank en diskriminering som är jämförbar med den diskriminering som var aktuell i domen av den 5 februari 2014, Hervis Sport- és Divatkereskedelmi (C-385/12, EU:C:2014:47). De få uppgifter Hypothekenbank tillhandahållit om banksektorn i Österrike gör det emellertid inte möjligt att pröva huruvida dessa påståenden är välgrundade. Under alla omständigheter har den hänskjutande domstolen inte hänvisat till dessa uppgifter.

43 Eftersom det inte har visats att den lagstiftning som är aktuell i det nationella målet kan ge upphov till en situation som är jämförbar med den som var aktuell i det mål som gav upphov till domen av den 5 februari 2014, Hervis Sport- és Divatkereskedelmi (C-385/12, EU:C:2014:47), saknas det således anledning att pröva huruvida den rättspraxis som angetts i punkt 39 ovan är analogt tillämplig på friheten att tillhandahålla tjänster.

44 Mot bakgrund av det ovan anförda ska tolkningsfrågan besvaras enligt följande. Artikel 56 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i det nationella målet, i den mån denna innebär att kreditinstitut som är etablerade i Österrike som, likt kreditinstitutet i det nationella målet, tillhandahåller tjänster till sina kunder med hemvist i andra medlemsstater utan att göra detta genom fasta driftställen i dessa medlemsstater, ska betala en skatt som fastställs på grundval av "den genomsnittliga okonsoliderade balansomslutningen", som innefattar de banktransaktioner som direkt utförs av dessa kreditinstitut med medborgare i andra medlemsstater, medan denna lagstiftning inte omfattar sådana transaktioner när dessa utförs av dotterbolag till kreditinstitut som är etablerade i Österrike om dessa dotterbolag har hemvist i andra medlemsstater.

Rättegångskostnader

45 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Artikel 56 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i det nationella målet, i den mån denna innebär att kreditinstitut som är etablerade i Österrike som, likt kreditinstitutet i det nationella målet, tillhandahåller tjänster till sina kunder med hemvist i andra medlemsstater utan att göra detta genom fasta driftställen i dessa medlemsstater, ska betala en skatt som fastställs på grundval av "den genomsnittliga okonsoliderade balansomslutningen", som innefattar de banktransaktioner som direkt utförs av dessa kreditinstitut med medborgare i andra medlemsstater, medan denna lagstiftning inte omfattar sådana transaktioner när dessa utförs av dotterbolag till kreditinstitut som är etablerade i Österrike om dessa dotterbolag har hemvist i andra medlemsstater.

Underskrifter

* Rättegångsspråk: tyska.